

Καθημερινά Πρωτοτύπα Ημέρα

8
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ "Η ΠΙΝΔΟΣ" ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1989 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 23 • ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 Δ/ΝΣΗ: ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗ 3 Τ.Κ. 453 33 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Στη δροσιά και τη χαρά

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΒΟΥΝΟ

Οι ζέστες ταλαιπωρούν. Οι διακοπές έγιναν ανάγκη. Οι άδειες προγραμματίστηκαν από τις υπηρεσίες, τις επιχειρήσεις και τα ημερολόγια. Η φύση, αυτή η μεγάλη άγνωστη του καιρού μας, παραμένει η όαση του σώματος και της ψυχής του δεινοπαθόντος ανθρώπου. Δεν είναι μόνο η δροσιά, που μας λείπει και μας ανακουφίζει στον καύσωνα του θέρους, αλλά και η γαλήνη, η ηρεμία, η πραότητα, που συνυφαίνουν την πραγματική περιοχή της αναψυχής. Έτσι ανοίγει ο δρόμος για την ξεκούραση, την ανάσα και την αυτογνωσία, τη δύσμοιρη γνώση του εαυτού μας.

Το βουνό, τα τελευταία χρόνια, γίνεται διακοιολογημένα πόλος διαφερόντων των μορφωμέ-

νων νέων μας. Κοντά του βρίσκουν πραγματική ψυχαγωγία, με το παλιό εννοιολογικό περιεχόμενο της λέξης, και α-

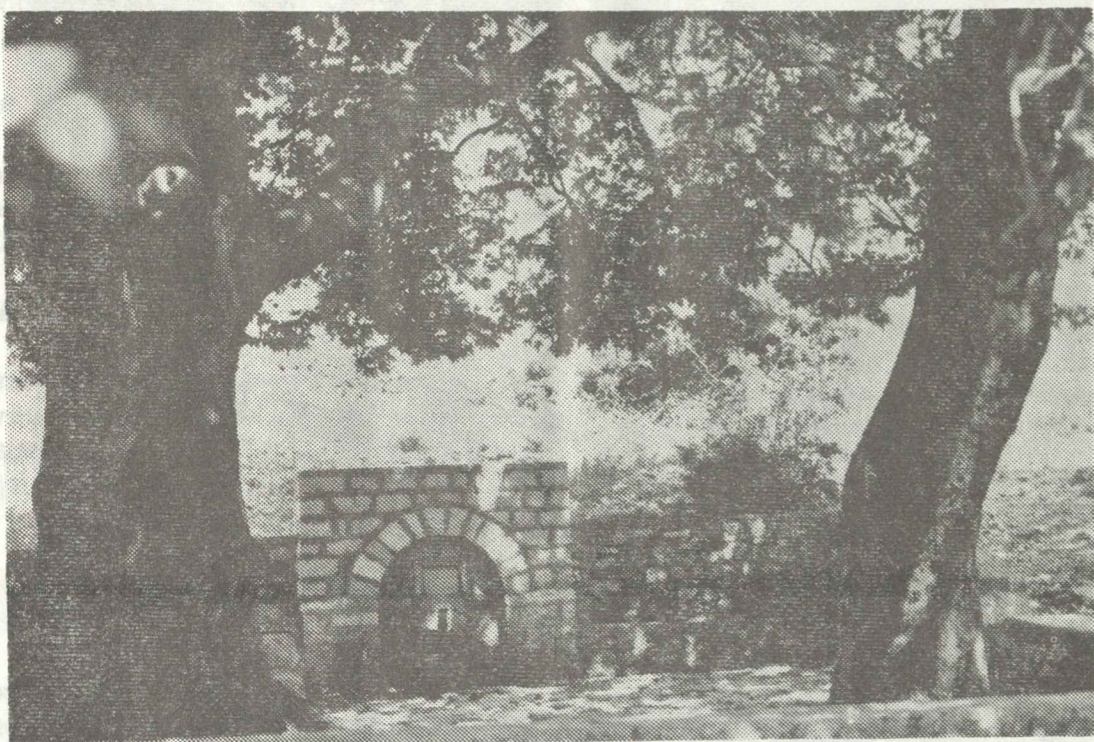
ναγεννιούνται απ' τον πνευματικό μόχθο της χρονιάς. Αυτοί, οι σύγχρονοι σταυροφόροι της καθαρής φύσης, απ'

τους ποικιλόνομους ρύπους... επέλεξαν το δύσβατο ανήφορο στα περήφανα βουνά μας για ξεκαλοκαιριό. Τους α-

κολουθούν και οι νέοι των επιχειρήσεων, της διαπάλης, όλοι οι νέοι.

Ο ξεχασμένος ορεινός κόσμος μας, δεν είναι ένας χώρος σ' ορισμένο και αδιάφορο γεωγραφικό σημείο, αλλά κυρίως ισχυρή άγνωστη, απροσπέλαστος πνευματικός πολιτισμός. Διαθέτει: Ιστορία, Λαογραφία, Τέχνη, Επιστήμη, Παράδοση, όλα σε ζωντανά σχήματα ζωής στο «έλεος του Θεού». Αυτού δεν πλησιάζουμε μόνο τις ρίζες σε θεωρητικό πεδίο, βασική υποδομή της πιο πέρα πορείας για την ολοκλήρωσή μας, αλλά και τον κόσμο, που βρίσκεται άρρηκτα δεμένος μαζί του ψυχικά: γλώσσα, ιδέες, πίστη, ήθη, έθιμα. Κι όλα αυτά μακριά απ' τις εμπάθειες, τα αποθημένα και τις

♦ Συνέχεια στην 7η σελ.

Η ερώση Τζιάμνας

Εμείς υαι ο τόπος μας

ΤΟ ΦΙΛΕΜΑ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Λυκειάρχης

Ιούλιος μήνας. Οι ζέστες έχουν δυσκολέψει τη ζωή μας στην πόλη. Ιδρώτας, κούραση, εξάντληση. Τα καλά του Θεού στο τραπέζι και από όρεξη για φαγητό; Η λύση; Διακοπές στους Καλαρρύτες. Τι ευτυχία! Όχι μόνο για μένα, αλλά για όλους μας. Μετά από σύντομη οικογενειακή κουβέντα, η απόφαση ήταν ομόφωνη. Η ερμηνεία του συναισθήματος είναι σχεδόν αυθαίρετη υπόθεση, τοποθετείται στα μυστήρια της ζωής.

Σ' αυτή την ευφρόσυνη ατμόσφαιρα έγιναν ετοιμασίες, ψώνια, γέμισαν βαλίτσες. Ξεκινήσαμε χαράματα, για να μη μας φάει η ζέστη του καλοκαιριού στο δρόμο. Όταν πλησιάσαμε στα βουνά

μας κρύωσε το κορμί μας. Το πρώτο κρύο νερό το χαρήκαμε στο «σχίνο». Χαρούμενη καλημέρα μας έδωσε η Πίνδος μας!

Στην «Καμάρα» απαντήσαμε τον ξωμάχο, χωριανό τσοπάνο, τον Παναγιώτη. Κατεβήκαμε απ' το αυτοκίνητο και τον χαιρετήσαμε. Ανοιχτόκαρδα μας καλωσόρισε και χάρηκε απροσποίητα.

— Θα μείνετε καιρό; μας ρώτησε.

— Θα βγάλουμε, πρώτα ο Θεός, τον Αύγουστο εδώ, απαντήσαμε.

— Καλά κάνετε, να μείνετε, να ζωντανέψει το χωριό. Τα λόγια του Παναγιώτη ήταν έντονη έκφραση ευτυχίας. Από χαρά χαλάρωσε την κορμίστασή του, που στήριζε στην κλίτσα του και χτύ-

πησε μ' αυτή δυο φορές το έδαφος ανάρια, χαρούμενα και συγκρατημένα. Ένοικσε Ανταίος! Αυθόρμητα ρώτησε:

— Να μη σας κρατάω στο δρόμο. Έχετε δοχείο να σας βάλω λίγο γάλα; Είναι σημερινό. Μη ντρέπεστε, είναι απ' το βιος μας. Εμείς δεν είχαμε πρόχειρο δοχείο και κοιταχτήκαμε αμήχανα για την αδυναμία μας, χωρίς να αρθρώσουμε λέξη.

Το τετραπέρατο μάτι του ορεινού τσοπάνου λίγα είδε πολλά κατάλαβε και δεν άργησε να βρει τη λύση.

— Δεν πειράζει, θα πάρετε το γάλα σ' αγγείο δικό μου και θα περάσει η κοπέλα μου απ' το σπιτικό σας να το πάρει.

Ειλικρίνεια, άμεσος λό-

γος, αρχοντιά ψυχής! Αυτή η ψυχική αρχοντιά στην πράξη αποπλίζει, υποβάλλει. Η ανυποκρισία έχει πάντοτε την ομορφιά της, όχι σαν στιλπνή, εντυπωσιακή λέξη, που αναντίρρητα ξαφνιάζει, αλλά ως πραγματικότητα γνήσιας ζωής, χωρίς προσποιήσεις και ψευτιές.

— Με συμμαθάτε, σε δυο λεφτά έρχομαι. Είπε και ανηφόρισε σα ζαρκάδι στα βράχια ο Παναγιώτης. Χαθήκε σε κοντινή σπηλιά και σε λίγο κοντά μας μ' ένα ασκόπουλο, μικρό ασκί, γεμάτο γάλα. Το είχε σε φυσική ψύξη στο βάθος της σπηλιάς. Τ' άγγιγμα σου πάγωνε τα χέρια.

— Να τα φάτε με υγεία και καλώς κοιπάσατε!

— Καλό καλοκαίρι να περάσουμε, Παναγιώτη, απαντήσαμε με μια φωνή.

— Ο Θεός να δώσει. Χαρήκαμε πολύ όλοι μας, όχι τόσο το φίλημα,

τι ψυχή έχει λίγο ορεινό γάλα στ' ασκί, που στο κάτω της γραφής ήταν εύκολο να το βρούμε. Μας συγκίνησε η φιλοξενία, η ανθρωπιά, το απροσποίητο, γενικά το ανθρώπινο φέρεσιμο.

— Παναγιώτη, πάρε λίγη πίττα, τι να σε φιλέσουμε άλλο; Στο δρόμο είραστε. «Από ευχαρίστηση», πρόσθεσε η γυναίκα μου.

— Από ευχαρίστηση την παίρνω, αν είναι για πληρωμή για το γάλα δεν τη θέλω. Η αντίδραση του τσοπάνου ήταν αντίδραση του ορεινού φιλότιμου. Προσπάθησε να δει την ειλικρίνειά μας στα μάτια μας. Τι διαπίστωσε; Αυτός ξέρεi.

Από ευχαρίστηση, του απαντήσαμε. Γεια σου Παναγιώτη. Χαρούμενοι κατηφορίσαμε για το χωριό. Η πραγματική συγκίνηση έχει τις δικές της ψυχικές διαστάσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

ΚΩΝΣΤ. Α. ΒΟΒΟΛΙΝΗ

Α'

(1865 — 1866)

Η ίδρυσις του «Παρνασσού» εις τὸν δαμάριον τῆς οἰκίας τοῦ Παύλου Ἰω. Λάμπρου. - Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου: «Ἡ διὰ τῆς ἀπὸ κοινοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐνεργείας προόδος καὶ γενικὴ ὠφέλεια». - Τὰ πρακτικὰ τῶν πρώτων συσκέψεων. - Περι τοῦ περιοδικικοῦ συγγράμματος «Παρνασσός». - Οἱ ἐναρτητήριαι λόγοι τοῦ 16τοῦ πρώτου προέδρου Μιχ. Π. Λάμπρου καὶ τοῦ 146τοῦ Σπυρίδ. Π. Λάμπρου. - Συγκρότησις Βιβλιοθήκης καὶ συλλογῶν. - Προσκήρυξις φιλολογικῶν διαγωνισμῶν. - Πρώται δωρεαὶ καὶ βραβεΐα: Ὁ Σπυρ. Λάμπρος δεύτερος πρόεδρος τοῦ «Παρνασσού». - Τὸ πρῶτον μέλος: Ἰωάννης Φέριμος.

Ἀπόγευμα τῆς 24 Ἰουνίου 1865. Εἰς τὸ ἰσόγειον δωματίον τῆς ὑπηρεσίας ἐνδὸς Ἀθηναϊκοῦ ἀρχοντικοῦ, ἐκεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Παρθενωγαγίῳ, ὅπου σήμερον ἡ ὁδὸς Ἰ. Περισσόγλου, τέσσαρα παῖδι συνηθῶν. Τὸ πρῶτον δὲν ἔχει ὑπερβολὴν ἀνάμνησιν τὰ 16 χρόνια. Τὸ δεύτερον εἶναι 14 ἐτῶν. Τὸ τρίτον δώδεκα. Καὶ τὸ τέταρτον ἑνδεκά. Εἶναι τὰ παῖδι τοῦ Παύλου Ἰωάννου Λάμπρου: «Ἐνδὸς Ἑλλήνος γεννηθέντος (1820) μαζὺ μὲν τὴν ἑσθίαν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγώνος, ὁ ὅποιος εἶδε τοὺς Τούρκους νὰ ἀπαγχονίζον, μαζὺ μὲ ἄλλους προορκοῦς, τὸν πατέρα του εἰς τοὺς Καλαρρυῖτας τῆς Ἡπείρου καὶ νῆπαν σχεδόν, ἔζησε καὶ ἐνοιώσας τὸ δόγμα τῆς προσφυγίας, χωρὶς τοῦτο νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἢ ἀποκτήσῃ, μὲ σκληρὰν ἐργασίαν, τεραστίαν μόχθον καὶ ἰδιαιτέραν δημοφιλεῖαν ἀγάπην πρὸς τὴν νομισματολογίαν καὶ τὴν μεσαιωνικὴν καὶ νεότεραν ἑλληνικὴν φιλολογίαν. Εἶναι τὰ παῖδι τοῦ Ἑλλήνος ἐκείνου, τοῦ τόσο συντελέσαντος ἀπὸ τῶν πρώτων, εἰς τὴν ἑλληνικὴν μεταελευθερωτικὴν ἀναγέννησιν, τοῦ πρώτου ὅστις συνέλεξε καὶ ἐξέδωκε (1850) τὰ δημοδῶν ἄσματα. Τοῦ ἐμπνευσθέντος τὸ ὅς δημοτικὸν ἄσμα θεωροῦμεν: «Ἀποαιρητισμὸς τοῦ κλέφτη».

«Μάννα, σοῦ λέω δὲν (μυροῦ) τοὺς Τούρκους νὰ δουν (λέω)».

Εἶναι τὰ τέσσαρα, ἀπὸ τὰ πέντε ἄρρενα τέκνα, τοῦ Παύλου Ἰωάννου Λάμπρου: Ὁ Μιχαὴλ, ὁ Σπυρίδων, ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Διονύσιος. Συνεχίζουσι καὶ τὸ ἀπὸγευμα αὐτὸ μίαν συζητήσιν, ἀποροφῶσαν ἐπὶ ἡμέρας τώρα, καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς 21ης Μαΐου 1865, ὅσας ὥρας τῆς σχολῆς των. Μίαν συζητήσιν οὐδόλως σχετικὴν μὲ τὰ παιγνίδια των, ἢ μὲ τὰς δι-καυλογημένας, ἀπὸ τὴν νεα-

ρότητα των καλοκαιρινὰς μικροδιασκέδασεις. Τὰ παιδικὰ των πρόσωπα ἔχουν μίαν πολὺ δυσανάλογον διὰ τὴν ἡλικίαν των σοβαρότητα.

Ἡ Ἑλληνικὴ πατρις, μετὰ ἀπὸ τεσσάρων ὁλοκληρῶν αἰώνων δουλείαν, ἐξοικεῖται καὶ πάλιν ἐλευθέρη. Ἐλευθέρη κατὰ ἕνα ἐλάχιστον τμήμα τῆς. Τὰ σῆμα τῆς ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ Τανάρου μέχρι τῆς Λαμίας. Ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἡπείρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, αἱ νῆ-

ρεῖχε πάντοτε λαμπροὺς καροῦς, ἐνδεικτικὸς τοῦ ἀκαταβλήτου τῆς: Ἐπὶ στήμονας, καλλιτέχνας - μεγαλοφρενὲς ἄνδρας πρὸς κάθε ἐκδήλωσιν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ζωῆς. Πάντα ταῦτα ὅμως, ἄνευ οὐδεμιᾶς, ἐπὶ ἐνδυνάμωσιν δάσεων, συγκροτήσεως, ἄνευ καθοδηγήσεως.

Αὐτὰ αἱ διαπιστώσεις καὶ αὐτὰ τὰ προβλήματα, τὰ τὸσον μεγάλα καὶ τὰ τὸσον σοβαρά, ἀπασχολοῦν τοὺς τέσσα-

μοὺ τοῦ Συλλόγου, τὸ ὅπ' ἀριθ. 1, ὅπ' αὐτοῦ συντεθέντος καὶ ἀλλαγῶν ἐπ' αὐτοῦ γενομένης συνεδριάσεως, ἐνη-φίσθη ὁ κανονισμὸς μετ' ὀλίγων μεταβολῶν τοῦ προταθέντος σχεδίου.

Ἐπικυρώθησαν »Μ. Π. Λάμπρος». Μετὰ δύο ἡμέρας οἱ τέσσα-ρες ἀδελφοὶ συζητοῦν καὶ πάλιν εἰς τὸ ἴδιον ἰσόγειον δωμα-τίον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πατρι-

γίδρια ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀναγνωσθῶσιν ἄρθρα, ὡς ἐπρότεινεν ὁ γραμματεὺς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐγένετο δεκάτον διὰ ψήφων 2-2, ἀλλ' ἀπερρίσθη ἡ ψήφος τοῦ προέδρου νὰ ἰσχύῃ ὡς δύο ἐν ἰσοψηφίᾳ. Ἐπειτα προτάσας τὸ Διον. (ἡσίου) γενομένης, δι' ἧς ἔλεγε νὰ εἶναι δυνατὸν πρότασις πρὸς παραδιδόμενη εἰς τὸν πρόεδρον, ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν ὑπογραφομένη, νὰ γίνετα δεκτὴ ἔστω καὶ ἐκτὸς συνεδριάσεως, ἀπεριφύγη διὰ ψ. 2 πρὸς 2. Ἐπειτα ἔβη πρότασις τοῦ προέδρου, πᾶσα πρότασις νὰ παραδίδεται πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις νὰ τὴν παρουσιάσῃ εἰς τὴν συνεδρίαν καὶ ἔβη δεκτὴ (3-1). Ἐβη ἔτιμη, ἂν πρὴν νὰ εἰδοποιῇ ὁ ἀναγνώστης ἄρθρον τὸν Σύλλογον κατὰ τὴν προσηγομένην συνεδρίαν καὶ παρεδέρχῃ (2-2). Τότε εἶπεν ὁ πρόεδρος τί νὰ ἀναγνώσῃ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν, ὅ ἐστὶ περὶ τοῦ θεάτρου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ προσέειπεν, ὅτι ἐπειδὴ εἶναι μεγάλον, ἴσως ἀναγνωσθῇ εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις καὶ μετὰ μικρὰν διαπαύσαν παρεδέρχῃ νὰ ἀναγνώσῃ εἰς δύο κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις. Ἐπειτα ὁ Κωνσταντῖνος εἶπεν ὅτι θὰ ἀναγνώσῃ ἄρθρον τὸ περὶ Αἰγυπτίων, τοῦ δὲ Σπυρ. (ἰδωνος) μὴ ἀποφασίσαντος ἀφῆλθεν ὁ πρόεδρος, ὅτι παρακαλεῖται νὰ ἀναγνώσῃ τὸ περὶ Ὀσολῶν ἄρθρον του, ὅπου καὶ ὁ Σπυρ. (ἰδωνος) παρεδέρχῃ. Περὶ δὲ ὅρας καθ' ἣν νὰ γίνονται αἱ συνεδριάσεις προσορινοῦς παρεδέρχῃ νὰ γίνονται ἀπὸ τῆς 5-7 ὥρας τοῦ ἀπογευμάτος. Ἐπειτα ἐνδὸς τῆς συσκέψεως ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν περὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ περιοδικικοῦ συγγράμματος «Παρνασσός», ὁ μὲν γραμματεὺς τὴν ἑπ' ἀριθ. 2 προεισ-γωγὴν τρόπον τινά, ὁ δὲ πρόεδρος τὰ ὅπ' ἀριθ. 3 ἄρθρα, τὰ ὅποια θέλει περιέχει ὁ «Παρνασσός». Ἀπεφασίσθη δὲ παμψηφεί τὸ ὅπ' ἀριθ. 2 καὶ ὁ Σπυρ. (ἰδωνος) προταθὲν ἀλλὰ μὴ συνεχυνεῖται μετὰ τοῦ Μιχ. (αἰλ.) προταθὲν, καὶ τὸ ὅπ' ἀριθ. 4. Ἐπειτα ὁ πρόεδρος ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς ὡς ἔλην τοῦ 96 φυλλαδίου τοῦ «Παρνασσού», ἥτις ἀφαιρέθη ὅτι προ-γράμματος καὶ τῶν λόγων τοῦ προέδρου καὶ γραμματέως παρεδέρχῃ.

»1) Πρόγραμμα. 2) Ὁ λόγος τοῦ προέδρου καὶ γραμματέως, ὁ κατὰ τὴν ἐναρτήσιν ἐκφωνηθείσας. 3) Περὶ θεάτρου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. 4) Περὶ Αἰγυπτίων. 5) Περὶ Ὀσολῶν. 6) Παῖδα.

Ἐπειτα δὲ ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου τῶν διδλῶν τῆς σχηματιζομένης διδλῶν τῆς τοῦ Συλλόγου τοῦ ὅπ' ἀρ. 2, τοῦ ὅπ' ἀρ. Σπυρ. (ἰδωνος) δὲ συνέχεια σὴν 3η σελ.

»Εγένετο κατὰ τὴν ὥραν 2 μ.μ. τῆς 26 Ἰουνίου 1865. »Συνεδρόντων εἰς Σύλλογον τῶν μελῶν, ὁ γραμματεὺς εἶπεν, ὅτι ὁ Σύλλογος συνεκλήθη, ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διδλῶν τῆς τοῦ Συλλόγου, περὶ προ-σέσεων πινῶν εἰς τὸν κανονισμὸν καὶ περὶ τῆς τελετῆς τῆς ἐναρτήσεως. Ἀπεφασίσθη, λοιπόν, ἡ μὲν ἐναρτήσιν νὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν περὶ τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας καὶ κατ' αὐτὴν νὰ ἐκφωνηθῶσι τὰ κατὰ τὴν 3η σελ.

»Εγένετο κατὰ τὴν ὥραν 9 μ.μ. τῆς 24 Ἰουνίου 1865. »Συνεδρόντων εἰς Σύλλογον τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσαντος σχεδίου Κανονι-

σας ἀδελφούς Λάμπρου, οἱ ὁποῖοι, πρὸ πέντε μόλις χρόνων (1860) ἐγκατεστάθησαν, μὲ τὸν πατέρα των, ἀπὸ τὴν Κέρκυραν, εἰς τὴν νεοπαγὴν προτεί-σαντο τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διὰ τὸν πλὴν ἐνίστα-σαν εἶχον συμφωνήσιν ἐπὶ τὴν κοινὴν τὸν ἐπιδόξιν.

»Ἡ διὰ τῆς ἀπὸ κοινοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐνεργείας προ-όδος καὶ γενικὴ ὠφέλεια». Ὁ Μιχαὴλ Π. Λάμπρος ἔλαβε ἕνα κομματάκι λευκοῦ χαρ-τί — ὑπάρχει αὐτὸ τὸ χαρτά-κι — καὶ ἔγραψε:

»Εγένετο κατὰ τὴν ὥραν 9 μ.μ. τῆς 24 Ἰουνίου 1865. »Συνεδρόντων εἰς Σύλλογον τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσαντος σχεδίου Κανονι-

Τὸ ἐν Ἀθήναις Μέγαρον τοῦ «Παρνασσού»

σαι τοῦ Ἀρχιελεάγου, τὰ Δωδεκάνησα, ἡ Κρήνη, ἡ Κύπρος, τὰ Μικρασιατικὰ παράλια διατελοῦν ἀκόμη ὑπὸ ξένον ζυγόν. Τὰ Ἑπτάνησα μόλις ἔχον ἀποδοθῇ. Καὶ πέραν, πρὸς βορ-ρὰν καὶ πρὸς Ἀνατολὰς, ἄλλα μυριάδες Ἑλλήνων καὶ ἡμι-μαζαν καὶ ἐστένασαν. Τὸ ἔργον τοῦ μεγαλοπρόνου Ἰωάννου Καποδίστρια εἶχεν ἀνακο-πῇ. Τὸ ἀνέκοψαν τρεῖς σφαί-ραι. Τὸ μικροσκοπικὸν μας Κράτος, μετὰ τὴν θέαν ἀνά-στασιν τοῦ 1821, ἔζη ἐν μέσῳ ἐρίδων καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, κινήσεων. Ἡ Ἑλλάς παρέσται μετὰ φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας. Ἦδη ἑπτα Βασιλεῖς εἶχεν ἐκ-θρονωθῇ, καὶ, πρὸ ὀλίγου, εἰς ἑτέραν δυναστείαν ἐνατετέθη-σαν αἱ τῆς τοῦ Ἑθνους. Βε-βαίως ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ πα-

»Εγένετο κατὰ τὴν ὥραν 9 μ.μ. τῆς 24 Ἰουνίου 1865. »Συνεδρόντων εἰς Σύλλογον τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσαντος σχεδίου Κανονι-

»Εγένετο κατὰ τὴν ὥραν 9 μ.μ. τῆς 24 Ἰουνίου 1865. »Συνεδρόντων εἰς Σύλλογον τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσαντος σχεδίου Κανονι-

»Εγένετο κατὰ τὴν ὥραν 9 μ.μ. τῆς 24 Ἰουνίου 1865. »Συνεδρόντων εἰς Σύλλογον τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσαντος σχεδίου Κανονι-

»Εγένετο κατὰ τὴν ὥραν 9 μ.μ. τῆς 24 Ἰουνίου 1865. »Συνεδρόντων εἰς Σύλλογον τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσαντος σχεδίου Κανονι-

Ερανίσματα

Τέλος, εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους οἱ περισσό-τεροι ἐβγαίνουν ἰδίως ἀπὸ τὰ βορεινὰ μέρη, ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, ἀπὸ τὴν Ἡπείρον, ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν, ἀπὸ κάποια χωρία, ὡς εἶναι τὸ Λιντοπὶ τῆς Καστο-ρίας, τὸ Σικριάτι, τὸ Καπέσοβον, οἱ Καλαρρυῖτες, τὸ Γρεβενί, ἡ Σαμαρίνα τῆς Ἡπείρου.

(σ. 425)

Στέργιος καὶ Ἰωάννης αὐτάδελφοι, ἀγιογράφοι ἀ-πὸ χώρας Καλαρρυῖτες. Ετοχογράφησαν, ἐν ἔτει 1761, τὸ παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων Πάντων, πλησίον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν Κα-λαρμπάκαν.

(σ. 425)

Στέργιος καὶ Ἰωάννης οἱ αὐτάδελφοι Καλαρρυῖτες. Εξωγράψισαν τὸ παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων Πάντων τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως ἐν Καλαμπάκα.

(σ. 430)

Δημήτριος Καλαρρυῖτης, εἰκονογράφος. Εποίη-σας εἰκόνας τοῦ τεμπλέου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸ χωρίον Κλεινοβόν, ἐν ἔτει 1778.

(σ. 430)

Δημήτριος Ζούκης, ἀπὸ τὸ χωρίον Καλαρρυῖτες. Ετοχογράφησε τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Αθανασίου εἰς τὸ χωρίον Καστανιά τῆς Καλαμπάκας, ἐν ἔτει 1783. Ο συ-τὸς ἐξωγράψισεν τὸν νόρθηκα τῆς Μονῆς τῆς Υπαπαν-τῆς τῶν Μετεώρων, μετὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Γεωρ-γίου, ἐν ἔτει 1784.

(σ. 430)

Ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ παρεκκλησίου τῶν Ἁγίων Πάντων, κοντὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Καλαμπάκα, εὐρηται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: «Ἄνγηρθη μεν ἐκ βάρθρον ο θεῖος οὗτος καὶ πάνσε-πτος νῶς ἐπὶ ονόματι τῶν Ἁγίων Πάντων ἐν ἔτει σω-τηρίῳ αψα». Ἰστορήθη δε καὶ εἰλφε τέλος ἐν τῷ κάλ-λει τοῦτῳ, ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπι-σκόπου τῆς αἰγυπτῆς ἐπισκοπῆς ταύτης Σταγῶν κυ-ρίου Παρθενίου, καὶ προ' ὀσταμένου τοῦ κλήρου αὐ-τοῦ οἰδεσιμωτάτου σκακλαρίου τῆς αὐτῆς ἐπισκο-πῆς καὶ χώρας Σταγῶν παπὰ κυρ Διαμάντη. Διὰ χει-ρὸς Στεργίου καὶ Ἰωάννου τῶν αὐταδελφῶν ἀγιογρά-φω ἀπὸ χώρας Καλαρρυῖταις.

(σ. 448)

(Βλ. Φωτίου Κόντογλου, Ἐκφραση, Α' τόμος)

ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

— ● ★ —

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»
ΛΑΜΠΟΒΙΤΑΔΗ 3 ● ΤΗΛ. 37.440 ● ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Συντάσσεται ἀπὸ ἐπιτροπὴν

Πληροφορίες - Επὶμέλεια Εκδόσεως:
κ. Θεόδωρος Μπαρβινηνῆς
τηλ. (0651) 25.561

Τα ἐξοδα ἐκτυπώσεως καὶ διακινήσεως τῆς ἐφημερίδας, καλύπτονται ἀπὸ τὴν προαιρετικὴν εἰσφοράν μελῶν καὶ φι-λῶν μας.

Τυπογραφία:
Γ. ΔΟΥΒΑΛΗ - Α. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 41 ● ΤΗΛ. 20.544 ● ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

♦ Συνέχεια ἀπὸ τὴν 2η σελ. συντεθέντος παρεδέρχῃ, ἀφαιρέ-θῃσαν τῶν μόνων, τῶν ἀγ-γλιστὶ συγγράμμάτων τοῦ Σα-κεστήρου καὶ Μιλτωνος καὶ τοῦ γαλλιστὶ DON QUICHOTTE. Ἐπειτα δὲ γενομένης προτά-σεως περὶ συστάσεως Μουσείου τοῦ Συλλόγου, ἐὰν οὗτο δύνα-ται νὰ ὀνομασθῇ, περιέχοντος εἰκόνας, ἐκτυπ. νομίσματα, ἐ-πιγραφὰς, σφραγίδων κ.λπ. εἰς χάριτῃ τῆς Ἰσπανικῶν κηρὸν, νομίσματα, περιέγραφα πράγματα κ.λπ. ἐγένετο δεκτὴ καὶ προ-σεφέρθησαν ὑπὸ τῶν μελῶν τι-νὰ πρὸς τοῦτο.

»Ετεκνωθήσαν »Ο. Πρόεδρος »Μιχ. Π. Λάμπρος».

»Ὅπως προκίττει ἀπὸ τὸ πρα-κτικὸν τῆς «Β' Συνέψεως» — τὸ ὅποιον εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ ἴδιον λευκὸ χαρτάκι — οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ Λάμπρου, ἀ-πὸ καιροῦ ἤδη ἐξεδίδον τὸ — χειρόγραφον — περιοδικὸν Συγγράμμα «Παρνασσός», εἰς τὸ ὅποιον ἐδημοσίεον ἐνδιαφε-ρούσας καὶ ἐκπαινετικὰς διὰ τὸ νεαρότατον τῆς ἡλικίας τῶν διατριβὰς, συνελθόντες δὲ εἰς Σύλλογον εἶχον ἥδη προσηφί-σει εἰς τὴν θεμελίωσιν καὶ δύο ἄλλων, πλὴν τοῦ περιοδικοῦ ἁ-ξίων ἐκδηλώσεως του: τῆς Βι-βλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου. Εἶναι ἐπίσης ἀξιοπαρατήρητος ὁ κοινοβουλευτικὸς καὶ δημο-κρατικώτατος τρόπος τῶν μετα-ξὺ τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν διε-ξαγομένην συζητήσεως: Ἐλευ-θέρα διατύπωση γνώμης καὶ ψηφοφορία.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ποσε-τομασίας ἀνέτειλεν ἡ πολυπ-θητος ἡμέρα. Αἱ προπαρα-σκευαὶ ἐτελείωσαν. Ἦρχε τὸ ἔργον. Τὰς συσκέψεις τὰς διαδύονταί αἱ τακτικαὶ συνε-δριάσεις. Εἰς τὸ ἴδιο πάντοτε χαρτάκι — τὰ φύλλα συστατο-ἀναφέρεται: —

τὸ ὅποιον ἀναμνήσαν τὴν τέ-φραν ἦσαν τὴν μεγάλην ἐκεί-νην πυρκαϊάν, ἥτις 28 ὁλόκλη-ρα διετρήθη ἔτη, καὶ ἐτελείω-σε μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς με-γάλης τῶν Ἀθηνῶν πόλεως; Τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ποία ἄλ-λη ὑπῆρξεν ἡ αἰτία ἡ ἡ ἀσύνε-τος τῆς Ἑλένης ἀραγῆ; Ἀλλ' ἂς ἀφῶσμεν τὰ ἱστορικὰ αἰ-τελειώτερα ἀνακαλύψαι καὶ ἐφευρεῖσαι πῶς ἄλλως ἐγένον-το ἢ διὰ τυχαίων συμβάντων; Ὁ περίφημος Φαργκλίνος πῶς ἄλλως ἐφευρε τὸν ἀλεξικέρα-νον ἢ παρακινῶντες ἐκ τῶν χαρτῶν τῶν παλῶν ἀετῶν; καὶ ὁ Γαλιλαῖος πῶς εἶρε τὴν κίνησιν τῆς γῆς ἢ ἰδὼν ἐν τι-νὶ ἐκκλησίᾳ τὴν κίνησιν ἐνδὸς πολυελαίου; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐπὶ πλείονος ἀνι-συν. Νῦν δὲ ἔρχομαι νὰ ἀνα-γνώσω ὑμῖν τὸν κανονισμὸν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Φιλολογικοῦ Συγγράμματος «Ο. Παρνα-σσός».

Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ πρὸ ὀδοῦκοντα πέντε ἐτῶν προσηφικὸς λόγος τοῦ πρώτου προέδρου τοῦ «Παρνασσού». Ἡ δὲ πρόορσις του ὅτι ἐξ μί-κρον καὶ εὐτελὲς προ-κύπτουσι μεγάλα καὶ ὠ-φέλεια, ἐπαλήθευσε κα-τὰ κεραίαν.

Ἦγέρθη κατόπιν ὁ 14ετής Σπυρίδων Π. Λάμπρος καὶ μὲ τὴν ἰ-δίαν σοβαρότητα ἐξεφώ-νησε πρὸς τοὺς ἀδελ-φούς του τὸ ἐξῆς λογι-σμοῦν:

«Ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον, ὡς ὁ-δοῦκοι κεκμηότες ἐκ τοῦ πολλοῦ καὶ μακροῦ δρόμου, ἵτοι τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἀγ-λαστὸν ἐτος μελέτης, ἀναπαύ-μενοι ὑπὸ τὴν σκιάδα ταύτην τῶν Μουσῶν ὡς εἰς πηγήν. Ἦ

Κατ' αὐτὸν τὸν πρόπον ἐ-γεννήθη ὁ «Παρνασσός», ὁ ὁ-ποῖος πρὸ ὀλίγων μηνῶν θαλε-ρώτατος πάντοτε καὶ πλήρης σφρίγους, συνεπλήρωσεν ὀδο-ῆκοντα πέντε ἐτη δημοφιλῆς ζωῆς ὀδοῦκοντα πέντε Ἑλ-ληνικὰ ἐτη. Ἐνὰ σχεδὸν ὁλό-κληρον

ΠΑΛΜΟΙ

ΥΜΝΟΣ ΣΤΗ ΦΙΛΙΑ

ΦΙΛΙΑ

Ξάννα. Ο τραγουδιστής λογίζεται, και σαν τραγουδιστή τη ζωή. Για σε συνεπαίρω δε θάνατι απόψε μήτε τ' ανέμου τ' όργισμα και μήτε τον ήλιου, τον κοσμήτορα, ο φωτισμένο μου. Το φλόγισμα της νύχτας τ' αχάληντο, το πάθος των ερώτων και των θρήνων ο σύμπαντος στηθοδαρμός, των λουλουδιών το κούνημα, τα παρδαλά ανθοστάσια, και των ποταμιών το τρέλισμα στα δάσος για σε συνεπαίρω δε θάνατι απόψε...

ΠΟΙΗΤΗΣ

Βαρυνθιά. Με γέλασεν η πλάση. Βαρυνθιά. Η λύρα μ' έχει χάσει και τώρα στ' άγρια δάση των θρήνων τριγυρνά. Και τριγυρνά και δε μπορώ το κλάμα να χαρώ μήτε το δάκρυ, μήτε τον στηθοδαρμό. Μη μου ζητάς η λύρα πάλι στα τέλμα της να πάλει πάλι με τ' αίσθημα παλιά. Με γέλασεν η πλάση, (βαρυνθιά) η λύρα μ' έχει χάσει και θέλω πια να κοιμηθώ, να κοιμηθώ...

ΦΙΛΙΑ

Είμαι η Φιλία εγώ. Κι ένας Θεός με στέλλει το τραγούδι σου να πω και να μεθύσω και να γίνω το πιο λαμπρό σου εγώ τραγούδι. Κι εσύ τραγουδιστή, τραλλέ τραγουδιστή, να γέλεις να πνιγής και να πνιγής μαζί και ν' αναγεννηθείς. Ξάννα. Ω κορώνα λάμπω στην αγάπη, και της ευγένειας είμαι εγώ το πιο τρανό λουλούδι τ' ολορθέοντο. Δε γνώρισα ποτέ τον κορεσμό, της γης το κατέβει πάχει γνωρίσει, μήτε τις ζήλειες τις τρανές της ερωτίας, είμαι μονάχα το τραγούδι, που σμίγει δυο καρδιές, τις σμίγει και τις δένει παντοτινά.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Κάτι γινάτι μες την καρδιά... Το στήθος μου θαρραίνει... Ποιος με σκοιντά; Τα χέρια ποιος μου δένει ξανά στη δοξαριά, στη λύρα, στη φλογέρα; Και ποιες πνοές αγέρα μου αναστατώνουν τα μαλλιά; Γιατί τα μάτια μου ανοιχτά κοιτούν και θαμνωμένα; Ποια νάνια αυτή, που με κοιτά, που με προστάζει και με σφάζει κι αντάμα με ανασταίνει; Τα χέρια ποιος μου δένει ξανά στη δοξαριά;

ΦΙΛΙΑ

Είμαι η Φιλία εγώ. Κι είμαι το θείο τραγούδι, που σμίγει δυο καρδιές, τις σμίγει και τις δένει παντοτινά.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Κάμποι κι αναμικές κι αστέρια, κι όλα της γης τα ζωντανά

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

Στον τόπο μας με

ΤΟ ΠΕΤΡΩΜΕΝΟ ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΑ ΞΑΔΕΡΦΙΑ

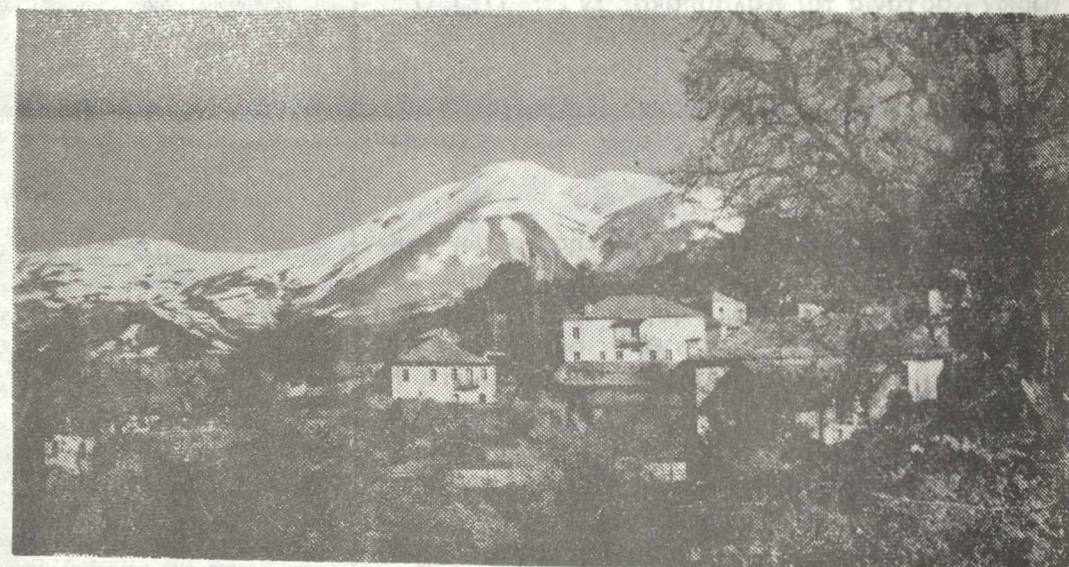
Ποτέ στη ζωή μου δεν πήγα στο χωριό μας Καλαρρύτες. Αυτό για μένα ήταν ένα παραδοσιακό σεντούκι στο σαλόνι με κλειδί, που όταν το άνοιγε η μητέρα μου πάντοτε δάκρυζε. Εκεί είχε μέρος απ' τα προικιά της, φορεσιές, Εθνικές ενδυμασίες και πλήθος παραδοσιακά μάλλινα γεμάτα αναμνήσεις. Το πατρικό μας το γνώριζα από μια ξεθωριασμένη φωτογραφία. Κι όμως αυτά τα λίγα ήταν η αρχή του ονείρου.

Είχα καιρό, μονολογούσε ο συμπατριώτης μας Παντελής, που διαμένει μόνιμα στην Ελασσόνα, που έβλεπα ένα όνειρο και το έλεγα της μητέρας μου με περίσσιο καημό.

Φτάσαμε, λέει, στο χωριό με μια αεροδυναμική άσπρη κούρσα FORD. Ο δρόμος άσφαλτος. Λάδι να 'ρχινες το μάζευες. Ήταν Κυριακή. Οι καμπάνες του Αγίου - Νικόλα καλούσαν τους χωριανούς για εκκλησιασμό. Σταθμεύουμε στην χορταρισμένη αυλή μας. Ανοίξουμε με δάκρυα χαράς το σπιτικό μας και ξεκινήσαμε στολισμένοι με τα γιορτινά μας για την εκκλησιά.

Εδώ ξυπνήσα. Το όνειρο τέλειωσε. Η χαρά είναι λίγη και στα όνειρα. Ξυπνήσα φαρμακωμένος, γιατί να τελειώσει τόσο γρήγορα το όνειρο; Είπα το όνειρο στη μητέρα μου. Δάκρυσε η δόλια και μου είπε μπορεί να γίνει το όνειρο πραγματικότητα, αρκεί να θελήσουμε.

Μετά, κάθε βράδυ το ίδιο βιολί. Η ίδια επανάληψη, το ίδιο τέλος, η ίδια στενοχώρια. Η μητέρα μου, γνωστική γυναίκα, μου είπε: Πέτρισε το όνειρο, για να λαρώσουμε και ν' ανασάνουμε θ' ανέβουμε στο χωριό.

ΚΟΚΟΡΕΤΣΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΝΙΚΟΛΑ

Δίπλα απ' το τηλεφωνικό κέντρο της πλατείας είναι το κρεοπωλείο του Νικόλα. Εκεί θρίσκες φρέσκο ντόπιο κρέας νοστιμότατο. Δίπλα απ' το ταχυκάλια καννίζει η ψησταριά του Νικόλα. Κοκορέτσια, απλινάντερα και κεμπάπ. Η κνίσσα σπάει μήτε ο' όλη την αγορά.

Το νόστιμο κοκορέτσι για να γίνει θέλει, καλά υλικά, καλό πλίσιο και τέχνη. Αυτά τα έφερε ο Νικόλας τα έχει μάθει απ' τους αειμνηστούς μπάρμπα Βασίλη Ρούκη και τον πεθερό του. Όσες σούβλες μήναι όλες πουλούσαν και μη ξεχνάμε δουλεύουν και οι δυο άλλες ψησταριές που πουλούν και ψητό κρέας.

Η λειτουργία των ανθρώπων του λαού μας στην τέχνη του κοκορετσιού έχει ένα δικό της μυστηριακό κύκλο ύπαρξης. Δεν ενδιαφέρεται μόνο για τα λεφτά ο Νικόλας, αλλά για τη χαρά των συμπατριωτών μας. Όταν πελάτες ζητούν αόκλιη-

ρες σούβλες και περιμένουν πολλοί για λίγους μεζέδες, προσπαθεί να δώσει ο' όλους. Και ακούγεται να λέει χαρακτηριστικά:

— Πρέπει να πάρουν όλοι και όσες τις κουβέντες. Δηλαδή τις δικαιολογίες.

Έτσι το κοκορέτσι του Νικόλα γίνεται πιο νόστιμο απ' την ανθρωπιά του, που την τοποθετεί πάνω απ' τα χρήματα. Οι άνθρωποι στη σωστή λειτουργία της τέχνης τους, βγαίνουν από ένα κόσμο ζωντανών προαιώνιων αξιών.

Μια παλιά συνήθεια, που κρατάει χρόνια, είναι να πίνω τον πρωινό καφέ με την κυρά μου, τη γυναίκα μου. Είναι μια ανθρώπινη χαρά, λεπτομέρεια θα πεις, αλλά χαρούμενη, ευτυχισμένη!

Στο χωριό μας Καλαρρύτες, ανοίγω παρένθεση και θυμίζω τη συζυγική μας κουβέντα.

— Θα ψήσω καρέ; ρωτάει η συμβία.

— Ας τον, ανεβαίνουν με να τον πιούμε στα Ξαδέρφια;

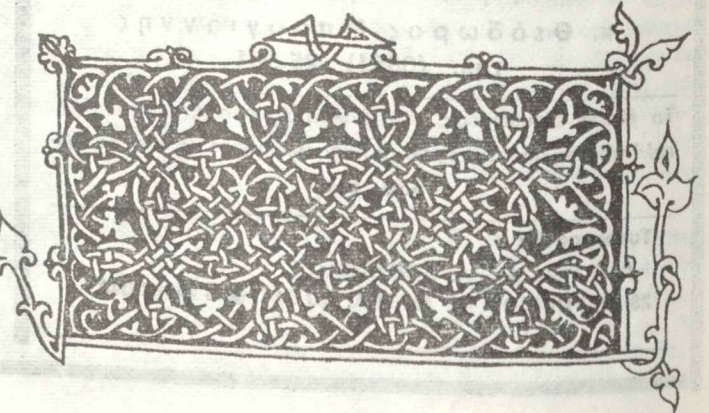
Πάμε. Ανηφορίζουμε με μια ανάσα.

Καλημέρες, μουσική, δροσιές κάτω απ' την καρυδιά. Ο Γιώργος, η Ειρήνη, ο Δημήτρης, η Μαίρη, η Θεία, τα παιδιά. Απέραντη αποστολή τη χαρά!

Κουβέντα, περί ανέμων και υδάτων, πρό-

γραμμα ημέρας, προί Τζιάννα, απόγευμα Άγιος Χριστόφορος, βράδυ Πλατεία. Χωρίς να αποκλείονται, και αλλαγές: Βόλτα το απόγευμα στο Τζαπούντο ή καμιά απογοητευτική επίσκεψη. Τα απογοητευτικά συμβάντα χαρίζουν γάτι αξέχαστα απογευματινά.

— Να τα καφεδάκια

τους ανθρώπους μας

διατηρούν την τάξη στο ψηλό διατηρώντας ένα μεγάλο μας πανηγύρι. πολιτιστικό ψηλό έργο Πραγματώνουν έργο του λαού μας.

Τ Ρ Ι Τ Η

ΕΤΟΣ 1989 Δ Τ Τ Π Σ Κ

Μην 8 Ε68.33 1 2 3 4 5

227 - 138 7 8 9 10 11 12

Αν. Ηλίου 5.40 14 15 16 17 18 19 20

Δύος 7.19 21 22 23 24 25 26 27

Σελήνη 14 ημ. 28 29 30 31

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

TUESDAY AUGUST

ΚΟΙΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (δρυσ)

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

Με επιτυχημένη εκδήλωση άνοιξε η αυλαία των φετεινών καλοκαιρινών εορτών

Εντυπωσιακοί χοροί του Ομίλου «Καλαρρύτες»

Μια οπτικοακουστική πανδαισία στο υπαίθριο θέατρο

Στην εφετεινή έναρξη της καλοκαιρινής πολιτιστικής κίνησης σημαντική θέση πήραν οι εορταστικές εκδηλώσεις του λαογραφικού και χορευτικού ομίλου «Καλαρρύτες».

Παρά το άσπαστο του καιρού, πλήθος κόσμο είχε κατακλύσει τις κερκίδες του υπαίθριου θεάτρου της ΕΗΜ, βέβαια πως θα παρακολουθήσει μία επιτυ-

Γράφει
ο ΛΕΩΝ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΧΟΡΟΙ

Υπό τους ήχους των μουσικών συγκροτημάτων, ξεχύθηκαν τα νειάτα, 250 αγόρια και κορίτσια που αποτελούν τα συγκροτήματα του χορευτικού

πο πλήθος των νεαρών θαλασσινών (παιδικά τμήματα) που αμιλλάντο σε ρυθμό και επιτυχία τους μεγάλους. Κι αυτά ενδεδυμένα με γραφικές πατροπαράδοτες στολές.

Είχε και την απραξίον της η εκδήλωση. Η Αιγαιοπελαγίτισσα κ. Ε. Μαρκοπούλη τραγούδησε ένα τραγουδάκι, γραμμένο από την ίδια για τους Γιαν-

χημένη χορευτική εκδήλωση.

Πριν συνεχίσουμε, θα πρέπει να τονίσουμε πως παρά την κοσμοπλημύρα, επικράτησε μέσα κι έξω από το θέατρο παραδειγματική τάξη. Αυτό οφείλεται τόσο στους διοργανωτές της εκδήλωσης, όσο και στην Τροχαία, η οποία ρύθμιζε την κίνηση τροχαφόρων με επιτυχημένο τρόπο.

Το ντεκόρ του χώρου του χορού είχε σαν θέμα το μεσοχώρι του χωριού Καλαρρύτες, όπου τεράστια ζωγραφία με τα παλαιά κτίσματα και τον πατροπαράδοτο πλάτανο δέσποζε ως πέρα. Αυτή πλαισιωνόταν από διάφορα εντυπωσιακά κίλματα παραγωγής του αργαλειού του χωριού.

Δίπλα το μουσικό συγκρότημα με τα απαραίτητα μουσικά του όργανα και τα μεγάφωνα. Τούτο αποτελούσαν οι μουσικοί Ν. και Θ. Οικονόμου, Χρ. Νεοφώτιστος, Θ. Βαγιανάς.

Επίσης έλαβε μέρος και το Αιγαιοπελαγίτικο συγκρότημα με τους Μ. Μαρκοπούλη, Ελένη Μαρκοπούλη και Μπάμπη Μαρκοπούλη.

Η οθόνη φωτίζονταν από ισχυρότατους προβολείς που έδιναν μια φαντασμαγορική εικόνα.

Ομίλου, σ' ένα Εφέρενό χορό, όπου η λεβεντιά, η αρμονία, η χάρη και η γοητεία, του ρυθμού εντυπωσίασαν τους θεατές, καταχειροκροτούμενα.

Εκεί με τους πατροπαράδοτους ελληνικούς χορούς, Εσλαζωντάνεψαν μνήμες ηρωικές, ιστορικές γεμάτες λεβεντιά, θιώματα και θύμησης που κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της ζωής, της λευτεριάς και του ελληνισμού.

Πολύχρωμες οι πατροπαράδοτες ενδυμασίες. Διαφορετικές για κάθε περιοχή. Και τα χρώματα πλήθος, σε καρδέλλες, φούστες, κόμπες, μαντήλια, φουστανέλλες, μπλουζές, ζώνες κ.λπ.

Ήχοι και χρώματα και κίνηση μετουσιώνονταν σε μια πανδαισία οπτικοακουστική ανείπωτη που απάνια ζει θεατής.

Και τα στολίσια, άπειρα που αστραφτοκοπούσαν στο φως των προβολέων.

Χόρεψαν οι νέοι και οι νέες μας με μεγάλη επιτυχία χορούς Καλαρρύτων, Μακεδονίας, Αιγαίου, Κερκύρας, Μεσσηνίας, Κρήτης, Θράκης, Δωδεκανήσου, Ηπείρου, Θεσσαλίας, Ρόδου και Νάουσας.

Χόρεψαν ακόμα και λαϊκούς χορούς. Εντύπωση προκάλεσε

νιώτες.

Την όλη εορτή έκλεισε ο πρόεδρος του Ομίλου κ. Θεόδωρος Μαρέτης, ο οποίος ευχαρίστησε το κοινό για την παρουσία του και τις ενθουσιώδεις εκδηλώσεις του και τους παρευρισκόμενους που πρωτοστάτησαν στην επιτυχία του ομίλου, τον καθηγητή φυσικής αγωγής που δίδασκε τους χορούς κ. Γεώργιον Παπαβασιλείου και την επίσης καθηγήτρια φυσικής αγωγής δ. Γωγώ Παπαχρηστίδου που δίδασκε στα παιδικά τμήματα.

Η όλη επιτυχία του χορευτικού ομίλου δικαίως αντανάκλασε στο πρόσωπο του κ. Γ. Παπαβασιλείου ο οποίος πράγματι μόχθησε για να πετύχει αυτό το παιδαρχημένο ρυθμικό σύνολο.

Το ίδιο ισχύει και για τη δίδα Γ. Παπαχρηστίδου.

Η επιτυχία επίσης αντανακλά σε ολόκληρο το Δ.Σ. του εν λόγω ομίλου.

Το κοινό με συχνές επευφημίες και ζωηρά χειροκροτήματα, σ' όλη τη διάρκεια της ωραίας αυτής εκδήλωσης, εξέφρασε τη μεγάλη ικανοποίησή του και τα συγχαρητήριά του στα παιδιά του ομίλου και σ' όλους τους συμβαλλόντες στην

Το χρονικόν του Παρνασσού

♦ Συνέχεια από την 3η σ.

δημιουργία «άνεμύζησε» το γλυκύ νέκταρ των φώτων και της παιδείας» και επρωτοστάτησαν εις κάθε Έθνηκήν και εκπαιδευτικήν κίνησιν, «ἀναδειχθείς, πράγματι, ἄριστος τῆς πατρίδος».

Από της πρώτης συνεδρίασης του «Παρνασσού» ἤρχισε καὶ τὸ ἔργον τῆς πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν δράσεως καὶ δημιουργίας, τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπέτελει μίαν ἀληθῶς εἰρηνικὴν ἐπανόρθωσιν. Ἡδὴ τὴν 27ην Ἰουνίου 1865 ἀπεφασίσθη ἡ συνέχισις τῆς χειρογράφου ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος «Παρνασσός» καὶ καθωρίσθη ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ ἐγένοντο δεκταὶ πρὸς δημοσίευσιν αἱ συνεργασίαι. (Τὸ χειρόγραφον περιοδικὸν «Παρνασσός» ἰδρύθη ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Μιχαὴλ καὶ Σπυρίδωνος Λάμπρου κατὰ τὸ ἔτος 1861, ἤτοι τέσσαρα ἔτη πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός». Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ περιοδικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Παρνασσός», συγγράμματος περιοδικὸν ἐκδιδομένον δις τοῦ μηνός. Συντάκται Μ. καὶ Σ. Λάμπροι», ἀπόκειται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου. Τοῦ χειρογράφου «Παρνασσός» ὑπῆρξαν: Τόμος Α' ἀπὸ 1 Μαρτίου 1861 μέχρι 26 Φεβρουαρίου 1862, Ἀθήνησι 1862, σελίδες 292, σχῆμα 8ον. Τόμος Β', 1862-1863, σ. 338 8ον. Τόμος Γ', 1863-1864, σ. 597 8ον. Ἡ πρώτη σελὶς ἐκάστου χειρογράφου φυλλαδίου τοῦ Γ' ἔτους φέρει ἐντυπον τὴν παρίστασιν τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ. Τόμος Δ' 1864-1865, σ. 424 8ον. Ἡ πρώτη σελὶς ἐκάστου χειρογράφου φυλλαδίου τοῦ Δ' τόμου φέρει ἐντυπον εἰκόνα μετὰ τὴν παρίστασιν τοῦ ὄρους Παρνασσός μετὰ τῶν Δελφῶν. Οἱ Ε' καὶ ΣΤ' τόμοι, 1866, ἀνέρχονται εἰς σελίδας 189, σχ. 8ον. Πάντες, τέλος, οἱ χειρογράφοι πρῶτοι τοῦ «Παρνασσού» ἔχουν καὶ εἰκόνας φιλοτεχνημένας ὑπὸ τῶν συνεργατῶν).

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ προκήρυξις φιλολογικοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἐγένετο συζητήσις περὶ τῶν προσόντων τῶν παρυσιαζομένων εἰς τὸν διαγωνισμὸν ποιημάτων. Αἱ συζητήσεις ἐγένοντο βάσει προτάσεων τῶν ἀδελφῶν μελῶν, αἵτινες διέτυποντο ἐγγράφως καὶ ἐρρίπτοντο εἰς κιβωτίδιον. Ἀπὸ τῶν κιβωτίδιον αὐτὸ ἀνευρέθησαν κατὰ τὴν Β' Συνεδρίασιν τοῦ Συλλόγου, ἥτις ἐγένετο τῇ 29 Ἰουνίου 1865 ὥρα 1η τῆς μεσημβρίας, ποικίλαι προτάσεις. Καθὼς δὲ ἀναφέρεται, μετὰ τῶν ἄλλων, εἰς τὸ σχετικὸν χειρόγραφον πρακτικόν: «ὁ Κωνστ. (αντίνος) ἐπρότεινεν, ὅστις ἀμελεῖ τῶν καθηκόντων του, νὰ εἶναι ἡναγκασμένος νὰ ἐκπληρῇ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 2-2... Ἐπειτα ὁ Διονύσιος νὰ ἰσχύσῃ ἡ ψήφος τοῦ γραμματέως ὡς 1-1/2, ἀλλ' ἀπερρίφθη διὰ ψ. 2-2. Ἐπειτα δὲ γενομένης προτάσεως ὑπὸ τοῦ ΠΠροέδρου νὰ γίνηται συνεδρίασις τὴν Κυριακὴν κατὰ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας ἀντὶ τοῦ Σαββάτου, παρεδέχθη τούτο παμψηφεῖ!

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν «Παρνασσόν» ἄρθρα καὶ αἱ μελέται ἀναγιγνώσκωνται προηγουμένως εἰς μίαν συνεδρίαν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκρίνυνται διὰ ψηφοφορίας, ἀπεφασίσθη δὲ εὐθὺς ἀμέσως ὅπως «ὅστις ὀμνεί ἢ δὲν προσέχει ἐνὶ ἀναγιγνώσκῃ ἄρθρον πὶ νὰ ὑποβάλληται εἰς τοῦτον ποιητὴν! Κατὰ τὴν Γ' Συνεδρίαν γενομένην «τῇ 3 Ἰουλίου 1865, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ἀντὶ τῆς Κυριακῆς, ὅπερ ἦν ἀδύνατον, ὥρα δωδεκάτῃ τῆς μεσημβρίας» καὶ μετὰ προτάσεις τινάς, τὸ τετράδιον τῶν πρακτικῶν μὲς πληροφορεῖ ὅτι: «κατὰ πρῶτον ἀνεγνώσθη ἡ συνέχεια τοῦ περὶ Θεάπτου τῶν ἀρχαίων ἄρθρου τοῦ Μιχ. (αἰλ.) ὅπερ ἐτελείωσε. Δεύτερον ὁ Σπυρίδων ἐπρεπε νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ὑπ' ἀρ. 6 ἄρθρον του, ἐκ τοῦ ὁποῖου ὀλίγιστον ἀνέγνωσεν, εἰπὼν ὅτι δι' ἐλλειψιν χρόνου δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποτελειώσῃ αὐτὸ καὶ ὅτι θὰ πελειώσῃ αὐτὸ κατὰ τὰς ἐπομένας συνεδριάσεις. Ὁ Κωνστ. (αντίνος) ἀνέγνωσε τὸ περὶ παρακμῆς (τῆς) Ρώμης ἄρθρον του, ὅπερ ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ εἰς τὸ περιοδικόν, ἔπειτα ὁ Σπυρίδων εἶχε πάλιν νὰ ἀναγνώσῃ ἄλλο ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 8 περὶ χρωμάτων τῶν ἀρχαίων ζωγραφῶν, ἀλλ' εἶπε καὶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι δι' ἐλλειψιν χρόνου οὐδὲ κἄν νὰ τὸ ἀρχίσῃ ἠδυνήθη» ἔπειτα ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 ἄρθρον τοῦ Διονυσίου περὶ Λεωνίδου καὶ ἐπηνέθη διὰ τὴν ἡλικίαν του, ἀλλὰ διὰ τὴν μικρότητά ἀπεφασίσθη νὰ μὴ τεθῇ εἰς τὸ περιοδικόν. Ἐπειτα γενομένης συζητήσεως, ἵνα μὴ ἀποφασίζετα, ἂν θὰ τεθῇ εἰς τὸ περιοδικόν ἄρθρον τι, κατὰ πλειονότητα τῆς μίας συνεδρίασεως ἀναγιγνώσκόμενον ἐν τῷ Συλλόγῳ μέχρις αὐτελείωσης, παμψηφεῖ παρεδέχθη. Ἐπειτα ἐγένετο δήλωσις περὶ τοῦ πῶς θέμα, ἐφ' οὗ θὰ γράψῃ περὶ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων (10), ὁ Σπυρίδων περὶ Ἑλλήνων (ἰκῶν) ἀποικίων (11) καὶ περὶ Ἀχαϊκῆς συμμοχίας (15), ὁ δὲ Κωνστ. (αντίνος) περὶ Ὀμήρου (ἀρ. 12), περὶ Αὐσπυρίας (14) καὶ περὶ Ἀννιβίου (16). Ἐπειτα διεληθῆ ἡ συνεδρίασις».

Ἐν τῇ 12ῃ συνεδρίᾳ (ἀρ. 13) ἀνεγνώσθη τὸ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (13) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (14) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (15) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (16) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (17) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (18) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (19) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (20) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (21) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (22) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (23) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (24) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (25) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (26) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (27) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (28) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (29) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (30) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (31) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (32) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (33) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (34) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (35) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (36) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (37) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (38) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (39) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (40) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (41) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (42) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (43) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (44) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (45) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (46) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (47) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (48) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (49) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (50) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (51) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (52) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (53) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (54) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (55) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (56) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (57) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (58) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (59) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (60) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (61) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (62) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (63) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (64) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (65) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (66) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (67) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (68) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (69) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (70) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (71) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (72) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (73) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (74) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (75) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (76) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (77) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (78) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (79) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (80) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (81) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (82) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (83) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (84) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (85) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (86) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (87) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (88) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (89) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (90) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (91) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (92) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (93) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (94) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (95) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (96) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (97) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (98) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (99) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (100) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (101) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (102) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (103) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (104) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (105) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (106) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (107) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (108) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (109) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (110) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (111) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (112) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (113) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (114) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (115) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (116) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (117) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (118) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (119) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (120) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (121) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (122) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (123) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (124) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (125) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (126) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (127) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (128) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (129) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (130) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (131) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (132) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (133) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (134) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (135) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (136) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (137) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (138) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (139) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (140) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (141) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (142) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (143) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (144) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (145) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (146) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (147) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (148) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (149) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (150) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (151) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (152) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (153) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (154) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (155) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (156) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (157) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (158) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (159) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (160) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (161) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (162) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (163) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (164) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (165) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (166) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (167) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (168) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (169) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (170) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (171) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (172) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (173) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (174) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (175) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (176) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (177) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (178) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (179) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (180) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (181) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (182) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (183) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (184) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (185) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (186) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (187) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (188) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (189) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (190) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (191) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (192) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (193) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (194) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (195) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (196) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (197) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (198) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (199) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (200) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (201) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (202) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (203) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (204) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (205) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (206) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (207) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (208) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (209) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (210) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (211) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (212) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (213) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (214) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (215) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (216) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (217) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (218) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (219) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (220) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (221) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (222) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (223) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (224) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (225) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (226) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (227) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (228) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (229) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (230) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (231) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (232) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (233) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (234) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (235) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (236) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (237) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (238) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (239) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (240) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (241) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (242) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (243) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (244) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (245) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (246) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (247) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (248) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (249) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (250) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (251) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (252) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (253) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (254) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (255) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (256) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (257) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (258) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (259) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας (260) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας φυσικῆς (261) καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (262) καὶ περ